

Opinia Komitetu Regionów „Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość”

(2008/C 172/02)

KOMITET REGIONÓW

- Uważa, że strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych jest w pełni aktualna, daleka od wyczerpania i należy ją kontynuować, pogłębiać i uaktualniać.
- Zauważa, że zagadnienia, które Komisja określa jako wyzwania na przyszłość zarówno dla UE, jak i dla regionów najbardziej oddalonych — mowa tu o zmianach klimatu, przemianach demograficznych i zarządzaniu przepływami migracyjnymi, polityce morskiej i rolnictwie — są kwestiami doniosłymi i priorytetowymi w agendzie europejskiej i światowej, o znacznym wpływie na różne regiony UE.
- Przypomina jednak, iż strategia wspólnotowa na rzecz tych regionów przedstawiona przez Komisję w komunikacie z maja 2004 r. oparta była na całościowym i spójnym podejściu, mającym na celu włączenie do wszystkich obszarów polityki wspólnotowej trzech celów tej strategii, jakimi były: poprawa dostępności wewnętrznej i zewnętrznej, podniesienie konkurencyjności lokalnej tkanki gospodarczej oraz integracja regionalna we własnych rejonach geograficznych.
- Wzywa Komisję do uwzględnienia specyfiki regionów najbardziej oddalonych w ramach zbliżającej się oceny funkcjonowania WPR oraz w przyszłych reformach, z zachowaniem zarówno wyłączeń w stosowaniu oddzielenia i modulacji oraz właściwego poziomu środków budżetowych przyznanych na wspieranie rolnictwa.
- Wzywa Komisję, by niezwłocznie przyjęła środki mające na celu wyrównanie negatywnych skutków włączenia transportu lotniczego do systemu handlu uprawnieniami do emisji, tak aby uwzględniona została szczególna sytuacja regionów najbardziej oddalonych.

Sprawozdawca: Paulino Rivero BAUTE (ES/ALDE), premier rządu wspólnoty autonomicznej Wysp Kanaryjskich

Dokument źródłowy

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość”

COM(2007) 507 wersja ostateczna

Zalecenia polityczne

KOMITET REGIONÓW

1. Siedem regionów najbardziej oddalonych — Azory, Wyspy Kanaryjskie, Gwadelupa, Gujana Francuska, Madera, Martynika i Réunion — które stanowią pełnoprawne części Unii Europejskiej, znajduje się jednocześnie w wyjątkowej i szczególnej sytuacji, odróżniającej je od pozostałych terytoriów Wspólnoty.

2. Sytuację tę charakteryzuje szereg czynników o stałym charakterze, w szczególności takich jak oddalenie tych regionów od kontynentu europejskiego, ich niewielkie rozmiary oraz słabe zróżnicowanie produkcji. Jest to powodem ich izolacji i trudności, o czym mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu WE.

3. Czynniki te powodują dodatkowe koszty i stanowią szczególne przeszkody dla wzrostu, konwergencji i zrównoważonego rozwoju gospodarczego tych regionów, co uniemożliwia im pełne uczestniczenie w dynamice rynku wewnętrznego, ogranicza możliwości ich mieszkańców i zmniejsza konkurencyjność rodzimych przedsiębiorstw.

4. Ze względu na szczególne położenie geograficzne, regiony te mogą stać się platformami o znaczeniu strategicznym dla realizacji roli, jaką Unia Europejska pragnie odgrywać na arenie światowej.

5. Czynniki te w pełni uzasadniają stosowanie zasady szczególnego traktowania przy wdrażaniu polityk wspólnotowych, co ma na celu zaspokojenie szczególnych potrzeb tych regionów oraz zwiększenie ich możliwości rozwoju w oparciu o zasoby wewnętrzne.

6. Należy w związku z tym wesprzeć wezwania, z jakimi występują regiony najbardziej oddalone i ich władze krajowe, dotyczące konsolidacji, uzupełnienia, pogłębienia i aktualizacji całościowej i spójnej strategii na rzecz tych regionów, czego wynikiem będzie rzeczywista polityka wspólnotowa w tej dziedzinie.

Uwagi Komitetu Regionów

Szczególne traktowanie regionów najbardziej oddalonych, całościowa i spójna strategia ich rozwoju: bilans jest pozytywny, ale pozostaje jeszcze wiele zadań

7. Wyraża zadowolenie z faktu, iż Komisja Europejska podjęła w 1986 r. decyzję o ustanowieniu odpowiednich warunków stosowania prawa wspólnotowego i polityki wspólnotowej w odniesieniu do omawianych regionów w ramach

programów specjalnych na rzecz regionów najbardziej oddalonych i wyspiarskich (POSEI).

8. Przypomina, że przyjęcie odrębnego artykułu w Traktacie — art. 299 ust. 2 — uwzględniającego realia najbardziej oddalonych regionów Unii miało konkretne cele, a mianowicie:

— potwierdzenie odrębnego charakteru regionów najbardziej oddalonych i konieczności włączenia tego zagadnienia do systemu działań unijnych, w szczególności poprzez utrzymanie priorytetowego wsparcia w ramach strukturalnej polityki spójności gospodarczej i społecznej;

— dostosowanie poszczególnych obszarów polityki wspólnotowej do realiów regionalnych poprzez zastosowanie odpowiednich środków i stworzenie warunków stosowania postanowień Traktatu, zgodnie z potrzebami, tak aby umożliwić rozwój tych regionów;

— uwzględnienie specyficznego położenia geograficznego regionów najbardziej oddalonych w kontekście stosunków Unii Europejskiej z krajami trzecimi leżącymi w ich sąsiedztwie.

9. Przypomina w związku z tym, iż Komitet wyraził zadowolenie z przyjęcia przez Komisję Europejską sprawozdania z 14 marca 2000 r. w sprawie środków wdrażania art. 299 ust. 2 Traktatu, co miało stanowić „skok jakościowy” w dziedzinie działań wspólnotowych na rzecz regionów najbardziej oddalonych i początek nowego, decydującego etapu na drodze do określenia całościowej i spójnej strategii na rzecz rozwoju zrównoważonego w tych regionach.

10. Przypomina, że w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Sewilli w czerwcu 2002 r. była mowa o konieczności poprawy stosowania art. 299 ust. 2 przedstawienia odpowiednich propozycji celem uwzględnienia specyficznych potrzeb regionów najbardziej oddalonych w poszczególnych obszarach polityki wspólnotowej, w tym w dziedzinie transportu, oraz zreformowania niektórych z tych obszarów polityki, szczególnie polityki regionalnej. Podkreśla również fakt podjęcia przez Komisję zobowiązania do przedstawienia nowego sprawozdania w sprawie tych regionów opartego na całościowym i spójnym podejściu uwzględniającym ich szczególną sytuację i obejmującym odpowiednie środki działania.

11. Przypomina, iż wyraził zadowolenie z przyjęcia dnia 26 maja 2004 r. komunikatu Komisji w sprawie wzmocnionej współpracy z regionami najbardziej peryferyjnymi oraz, dnia 6 sierpnia 2004 r., sprawozdania Komisji na temat wzmocnionej współpracy z regionami najbardziej peryferyjnymi, jej bilansu i perspektyw. Stwierdza, że uznana została wyjątkowa

sytuacja tych regionów, w pełni uzasadniająca ich szczególne traktowanie w ramach poszczególnych działań wspólnotowych. Była to jednak tylko częściowa i w związku z tym niewystarczająca odpowiedź na wskazania Rady Europejskiej z Sewilli i na potrzeby, o których informowały te regiony i państwa, do których one należą.

12. Wyraża zadowolenie z faktu, iż Komisja w swym komunikacie „Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość” (COM(2007) 507 wersja ostateczna) i w załączonym doń dokumencie roboczym „Rozwój i bilans strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych” (SEC (2007) 1112) przedstawiła bilans swej strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych oraz wynikające z niej perspektywy na przyszłość.

13. Uważa, że strategia ta nadal jest w pełni aktualna i że jej możliwości nie zostały wyczerpane; wręcz przeciwnie — należy ją kontynuować, pogłębiać i uaktualniać, o czym świadczy włączenie art. 299 do niedawno przyjętego traktatu lizbońskiego.

Ku długoterminowej konsolidacji całościowej i spójnej strategii rozwoju regionów najbardziej oddalonych — pogłębienie i aktualizacja

14. Składa Komisji gratulacje, gdyż w omawianym komunikacie potwierdziła swe zrozumienie dla problemów regionów najbardziej oddalonych, podkreślając konieczność uznania ich specyfiki i postulując ich dalsze szczególne traktowanie w przyszłości.

15. Gratuluje Komisji, gdyż wraz z uznaniem potrzeby uwzględnienia specyfiki regionów najbardziej oddalonych w poszczególnych działaniach wspólnotowych potwierdza jednocześnie, że regiony te przynoszą UE wartość dodaną i otwierają jej możliwości na arenie światowej.

16. Stwierdza, że bilans obejmujący środki realizowania strategii z 2004 r. jest pozytywny i że kluczowe działania na rzecz rozwoju regionów najbardziej oddalonych zostały poddane przeglądowi i określone na nowo w sposób ogólnie zadowalający.

17. Podkreśla, że niekorzystne czynniki, z którymi borykają się regiony najbardziej oddalone mają charakter trwały i są wspólne dla wszystkich tych regionów, niezależnie od wytwarzanego przez nie dochodu. Przypomina, że problematyka ta nie ogranicza się do kwestii dochodów, lecz jest związana ze złożoną sytuacją strukturalną, która silnie oddziałuje na mieszkańców i na konkurencyjność tamtejszych przedsiębiorstw.

18. Popiera wolę Komisji pogłębienia całości wspólnotowej strategii na rzecz tych regionów i każdego jej elementu z osobna poprzez realizację działań dodatkowych, a także wolę aktualizacji i wzbogacenia tej strategii poprzez dostosowanie jej do wyzwań przyszłości o skali światowej. Wzywa Komisję, aby uwzględniła niezbędną spójność podczas opracowywania swoich wniosków w tych dziedzinach.

19. Uważa, że działania krótkoterminowe zaproponowane przez Komisję w celu lepszej dostępności i większej konkuren-

cyjności regionów najbardziej oddalonych są, ogólnie rzecz biorąc, raczej nieprecyzyjne lub ograniczone do wytycznych co do skutecznego spożytkowania środków już przyznanых tym regionom.

20. Stwierdza, że działania dotyczące integracji regionalnej są konkretniejsze i ciekawsze, choć pozostają niewystarczające i powinny zostać uzupełnione innymi działaniami umożliwiającymi praktyczną realizację celu integracji regionalnej omawianych regionów w ich kontekście geograficznym.

21. Przypomina, że regiony najbardziej oddalone stoją przed zadaniem integracji na rynku wewnętrznym i jednocześnie w swym najbliższym otoczeniu geograficznym. Ich położenie geostrategiczne stanowi ponadto dla UE olbrzymi potencjał i sprawia, że są one dla Unii odpowiednimi placówkami do planowania działań zewnętrznych w ich rejonach geograficznych.

22. Gratuluje Komisji rozpoczęcia prac nad wypełnieniem treści Planu działania na rzecz szerszego sąsiedztwa, zainicjowanego w komunikacie z 2004 r. Stwierdza jednak, iż nadal należy podejmować wysiłki, szczególnie w zakresie lepszej koordynacji EFRR z EFR, tak aby cel integracji regionalnej regionów najbardziej oddalonych w ich rejonach geograficznych mógł zostać osiągnięty w praktyce.

23. Wyraża uznanie dla Komisji za informowanie regionów najbardziej oddalonych o przygotowaniach do zawarcia umów o stowarzyszeniu gospodarczym między UE a krajami AKP. Stwierdza jednak, że umowy te — na obecnym etapie negocjacji — niosą ze sobą bezpośrednie zagrożenia dla tych regionów i że możliwości, jakie otwierają, rysują się w odległej perspektywie i są niepewne.

24. Wyraża ubolewanie, iż Komisja — wbrew temu, co zapowiadała — nie włączyła propozycji konkretnych działań ułatwiających inwestycje zagraniczne MŚP z tych regionów. Pomogłoby im to w lepszej integracji w ich otoczeniu geograficznym.

25. Zauważa, że zagadnienia, które Komisja określa jako wyzwania na przyszłość zarówno dla UE, jak i dla regionów najbardziej oddalonych, i w sprawie których Komisja zainicjowała debatę w swym komunikacie — mowa tu o zmianach klimatu, przemianach demograficznych i zarządzaniu przepływami migracyjnymi, polityce morskiej i rolnictwie — są kwestiami doniosłymi i priorytetowymi w agendzie europejskiej i światowej, o znacznym wpływie na różne regiony UE.

26. Podkreśla, że wpływ ten może być nawet większy w wypadku regionów najbardziej oddalonych, które ze względu na swą specyfikę są szczególnie wrażliwe i narażone na wpływy.

27. Przypomina jednak, iż strategia wspólnotowa na rzecz tych regionów przedstawiona przez Komisję w komunikacie z maja 2004 r. oparta była na całościowym i spójnym podejściu, mającym na celu włączenie do wszystkich obszarów polityki wspólnotowej trzech celów tej strategii, jakimi były: poprawa dostępności wewnętrznej i zewnętrznej, podniesienie konkurencyjności lokalnej tkanki gospodarczej oraz integracja regionalna we własnych rejonach geograficznych.

28. Z dużym zadowoleniem przyjmuje i popiera stwierdzenie Komisji, że działania wspólnotowe na rzecz regionów najbardziej oddalonych stopniowo wpisuje się w coraz bardziej horyzontalne podejście strategiczne oraz że dla rozwoju tych regionów i ich włączenia do rynku wewnętrznego niezbędne są działania we wszystkich obszarach polityki.

29. Podkreśla znaczenie i aktualność wspomnianych trzech osi strategicznych, które nadal wyznaczają główne kierunki wspólnotowej strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych. Ponadto uważa, że rozwój polityki wspólnotowej w poszczególnych obszarach powinien podążać w kierunku integracji i dostosowania do bieżącej koniunktury.

30. Uważa, iż pojawienie się nowych wyzwań i priorytetów w agendzie europejskiej, a także przegląd najważniejszych obszarów polityki, takich jak wspólna polityka rolna, wymaga opracowania oceny oddziaływania, jakie wyzwania te mogą mieć na wspomniane trzy kierunki strategii wspólnotowej na rzecz regionów najbardziej oddalonych. Pozwoliłoby to na szczegółową analizę służącą włączeniu specyfiki omawianych regionów do całościowej refleksji nad poczynaniami UE wobec tych wyzwań.

31. Podkreśla konieczność stosowania przez Komisję wspomnianej metody oceny oddziaływania czterech określonych w komunikacie obszarów na trzy kierunki strategii oraz, dla przykładu, wyraża żal, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu tego oddziaływania w tak istotnej i żywotnej dla regionów najbardziej oddalonych kwestii jak transport lotniczy i nie zaproponowała odrębnego traktowania tych regionów w swym wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie włączenia transportu lotniczego do systemu handlu uprawnieniami do emisji.

32. Uważa, że regiony najbardziej oddalone mogą wnieść znaczny wkład w rozwiązywanie tych czterech kwestii, gdyż w związku z ich specyficzną rzeczywistością kwestie te dotyczą ich w szczególny sposób.

33. Przypomina o wyjątkowym wymiarze morskim omawianych regionów, co daje UE niezrównane możliwości jeśli chodzi o innowacyjność, badania naukowe, środowisko naturalne i różnorodność biologiczną.

34. Po raz kolejny podkreśla konieczność całościowego podejścia do nasilenia zjawiska migracji, dotyczącego w szczególności regionów najbardziej oddalonych, będących aktywnymi placówkami granicznymi Unii Europejskiej. Przypomina w związku z tym o wnioskach z konferencji poświęconej roli regionów i miast w zarządzaniu przepływami migracyjnymi, która odbyła się 30 października 2007 r. w Adeje na Teneryfie (Hiszpania), a w szczególności o konieczności większego zaangażowania władz krajowych i europejskich w zarządzanie tym zjawiskiem, w rozkładanie obciążeń finansowych z nim związanych i w ocenę jego wpływu na spójność gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych.

35. Co się tyczy zarządzania przepływami migracyjnymi, wyraża swe przekonanie, iż wzmocnienie dialogu oraz współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu ma pierwszorzędne znaczenie; przypomina również, że władze samorządowe regionów najbardziej oddalonych mają do odegrania istotną rolę

w promowaniu tej współpracy, gdyż mogą służyć jako platformy współpracy z sąsiadującymi krajami trzecimi, wykorzystując w tym celu programy Komisji Europejskiej. Ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje inicjatywę pilotażową w zakresie wspólnego planowania na rzecz współpracy terytorialnej między regionami najbardziej oddalonymi a sąsiednimi krajami trzecimi.

36. Uważa, że należy zająć się przyczynami nieuregulowanej imigracji poprzez realizację skutecznej polityki w dziedzinie legalnej imigracji, zwalczanie gospodarki nieformalnej i rozwiązywanie problemu imigracji nieletnich bez opieki u jego źródeł, wspierając kształcenie i zatrudnienie.

37. Zgadza się z Komisją co do konieczności podjęcia olbrzymich wyzwań wynikających z nacisku demograficznego na małe i rozproszone regiony i podkreśla potrzebę jak najszybszego zbadania skutków tego zjawiska dla gospodarki przestrzynnej, rynku pracy, potrzeb w zakresie edukacji i szkoleń oraz usług publicznych w tych regionach i zaproponowania odpowiednich środków, jeżeli jest to konieczne.

38. Zgadza się z Komisją co do tego, iż walka ze zmianami klimatycznymi i dostosowanie do ich skutków jest istotnym wyzwaniem dla regionów najbardziej oddalonych, biorąc pod uwagę ich położenie geograficzne i ich trudną sytuację. Należy, by specjalne środki, które trzeba będzie podjąć w tej dziedzinie, aby uniknąć niekorzystnego wpływu na dostępność, gospodarkę i obywateli tych regionów, były konkretne i skuteczne.

39. Zgadza się z Komisją, że rolnictwo jest kluczowym czynnikiem gospodarki regionów najbardziej oddalonych, które są w gorszym położeniu ze względu na niedogodności geograficzne i klimatyczne, i w związku z tym jest zdania, że należy opracować przyszłościową strategię na rzecz rozwoju sektora rolnego w tych regionach, by tym samym móc stawić czoła wyzwaniom wynikającym z większej globalnej konkurencji.

40. Biorąc pod uwagę, że polityka spójności gospodarczej i społecznej jest głównym narzędziem wspólnotowej strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych, uważa za szczególnie istotne dokonanie oceny, czy zagadnienia będące przedmiotem debaty mogą mieć wpływ na spójność gospodarczą i społeczną tych regionów.

41. Uważa, że wyniki tej oceny mogłyby stanowić wkład w przegląd wspólnotowej polityki spójności po roku 2013. Mogłyby one również posłużyć jako wkład w zieloną księgę w sprawie spójności terytorialnej, którą Komisja zamierza przyjąć w 2008 r.

42. Uważa w związku z tym, że nowy etap rozwijania wspólnotowej strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych, który Komisja rozpocznie po zakończeniu konsultacji, nie może ograniczać się do kwestii będących przedmiotem debaty, ale musi objąć wspomniane wyniki oceny, tak aby strategia ta była kontynuowana, wzbogacana i aktualizowana.

43. Uważa, że współpraca między regionami najbardziej oddalonymi, państwami, do których one należą, i Komisją powinna nadal odgrywać zasadniczą rolę w tworzeniu długoterminowej wspólnotowej strategii na rzecz tych regionów.

44. Wyraża głębokie przekonanie, że regiony te nadal potrzebują wsparcia w ramach wszystkich obszarów polityki wspólnotowej na rzecz poprawienia ich konkurencyjności i kontynuowania procesu konwergencji w zakresie rozwoju gospodarczego i równych szans dla obywateli w porównaniu z pozostałymi regionami europejskimi.

45. Wyraża poparcie dla Rady Europejskiej jeśli chodzi o potwierdzenie i odnowienie zobowiązań politycznych podjętych na najwyższym szczeblu wobec regionów najbardziej oddalonych oraz w sprawie szybkich postępów w zakresie pogłębiania strategii wspólnotowej na rzecz tych regionów.

Wnioski i zalecenia

46. Wzywa Komisję do dalszego pogłębiania strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych z 2004 r. i wdrożenia środków zapowiedzianych w komunikacie oraz do większej spójności i lepszej koordynacji między różnymi działaniami wspólnotowymi, tak aby wspomniana strategia w swej nowej fazie była rzeczywiście całościowa i spójna.

47. Zwraca się do Komisji o opracowanie śródkresowej analizy pozwalającej ocenić z jednej strony wpływ tej strategii na rozwój gospodarczy regionów najbardziej oddalonych, które nie są już objęte wsparciem w ramach celu „konwergencja”, a z drugiej strony wpływ wykorzystania funduszy europejskich na rzeczywistą spójność pozostałych regionów najbardziej oddalonych.

48. Wzywa Komisję, by po dokonaniu oceny oddziaływania reformy programu POSEI przewidzianej w 2009 r. zaproponowała odpowiednie środki celem zapewnienia odpowiedniego wsparcia tradycyjnym sektorom regionów najbardziej oddalonych, które są podstawą funkcjonowania ich gospodarki.

49. Wzywa Komisję do uwzględnienia specyfiki regionów najbardziej oddalonych w ramach zbliżającej się oceny funkcjonowania WPR oraz w przyszłych reformach, z zachowaniem zarówno wyłączeń w stosowaniu oddzielenia i modulacji oraz właściwego poziomu środków budżetowych przyznanych na wspieranie rolnictwa.

50. Wzywa Komisję do zapewnienia większej ochrony produktów rolnych w regionach najbardziej oddalonych w obliczu poważnych zagrożeń, które niesie ze sobą stopniowa liberalizacja importu w Unii Europejskiej, poprzez przyjęcie odpowiednich środków pozwalających uniknąć destabilizacji rolnictwa w tych regionach spowodowanej większą otwartością rynku wspólnotowego.

51. Wzywa Komisję, by w przyszłych okresach programowania opracowała konkretne strategie w zakresie rozwoju

obszarów wiejskich dla regionów najbardziej oddalonych i zapewniła odpowiednie środki budżetowe.

52. Wzywa Komisję do niezwłocznego uwzględnienia specyfiki regionów najbardziej oddalonych w realizowanych obecnie inicjatywach związanych z czterema tematami debaty przedstawionymi w komunikacie.

53. Przypomina, że regiony najbardziej oddalone przydają Unii Europejskiej wyraźnego wymiaru morskiego o zasięgu światowym, a jednocześnie są prawdziwymi naturalnymi laboratoriami badawczymi w dziedzinie nauk o morzu. Z tego względu uważa, że należy w krótkim czasie przeprowadzić pierwszoplanowe działania w tych regionach w celu ochrony i promocji tego potencjału.

54. Wzywa Komisję, by niezwłocznie przyjęła środki mające na celu wyrównanie negatywnych skutków włączenia transportu lotniczego do systemu handlu uprawnieniami do emisji, tak aby uwzględniona została szczególna sytuacja regionów najbardziej oddalonych.

55. Podkreśla, że regiony najbardziej oddalone są całkowicie uzależnione od transportu lotniczego, tak w kontaktach ze światem zewnętrznym, jak i pomiędzy poszczególnymi wyspami, że nie istnieją rozwiązania alternatywne, i że ogólna wartość emisji CO₂ na tych trasach jest nieznaczną w porównaniu z całkowitymi emisjami tego gazu w Unii.

56. Wzywa Komisję do odrębnego traktowania problematyki przemian demograficznych i zarządzania przepływami migracyjnymi. Podkreśla, że chodzi tu o dwa osobne i złożone zagadnienia mające znaczny wpływ na regiony najbardziej oddalone i wymagające w związku z tym — tak jedno, jak i drugie — szczególnej uwagi.

57. Wzywa do natychmiastowych i konkretnych działań w celu złagodzenia tragicznej sytuacji spowodowanej napływem nieletnich imigrantów bez opieki; w związku z tym zwraca się do organów krajowych i europejskich o przyjęcie spoczywającej na nich odpowiedzialności w zakresie zarządzania tym zjawiskiem oraz odpowiedniego podziału obciążeń finansowych.

58. Zwraca się do Komisji o opracowanie oceny oddziaływania czterech poddanych pod debatę dziedzin na trzy kierunki wspólnotowej strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych.

59. Wzywa Komisję do oceny, czy wspomniane cztery dziedziny mogą mieć wpływ na spójność gospodarczą i społeczną tych regionów, pamiętając o tym, iż polityka spójności gospodarczej i społecznej jest głównym narzędziem wspólnotowej strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych.

Bruksela, 9 kwietnia 2008 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE